

ПРОТОКОЛ

№ 328

гр. Габрово, 19.10.2021 г.

РАЙОНЕН СЪД – ГАБРОВО в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Велемира Д. Димитрова

при участието на секретаря Виолина Т. Тодорова
Сложи за разглеждане докладваното от Велемира Д. Димитрова Гражданско дело № 20214210100667 по описа за 2021 година.
На именното повикване в 09:30 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ ИВ. Н. Ц. - редовно призован, **се явява лично и заедно с** адвокат Р.Б. от АК-Габрово, с пълномощно към исковата молба.

ОТВЕТНИКЪТ Административен съд Габрово – редовно призован, не изпраща представител. Депозирано е писмено становище от административния ръководител - председател на АС-Габрово - Галин Косев, с искане за разглеждане на делото в тяхно отсъствие и становище по приемане на представените до момента писмени доказателства.

АДВОКАТ Б. – Да се даде ход на делото. Нямаме възражения по състава на съда. Запознати сме със становището на ответната страна. Не възражявам да се приемат представените писмени доказателства.

СЪДЪТ намира, че са налице процесуалните предпоставки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА гр. дело № 667/2021 г. на ГРС.

АДВОКАТ Б. – Запознати сме с проекто-доклада на съда. Същият не противоречи на исканото от наша страна, много правилно съдът се е аргументирал, че се касае за правен спор, като от фактическа страна всички положения са изяснени с оглед всички събрани писмени доказателства.

СЪДЪТ, като изслуша процесуалния представител на ищеца и съобрази писменото становище на ответника, на основание чл.146 от ГПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ДОКЛАДВА делото, като потвърждава изготвения проекто-доклад с определението за насрочване и същият става окончателен доклад по делото.

ПРИЕМА приложените към исковата молба писмени доказателства както следва: заповед №281/28.11.2019г. на Председателя на ВАС; заповед №372/07.02.2020г. на Председателя на ВАС; заповед №61/28.03.2017г. и заповед №70/18.02.2019г. на Председателя на ВАС за назначаване на ищеца на длъжност административен ръководител-председател на АС-Габрово и определяне на трудово възнаграждение; удостоверение №2027/10.12.2019г. издадено от ОП - Габрово; удостоверение за класиране и пенсия №23367/10.11.2003г. издадено от РДВР - Габрово; извлечение от протокол №39 от заседание на Съдийската колегия на ВСС от 26.11.2019г.; извлечение от протокол №39/26.11.2019г. за освобождаване на основание чл.165, ал.1, т.1 от ЗСВ на ищеца И.Ц. от заеманата длъжност "административен ръководител-председател" на АС-Габрово; молба вх. №РД-14-22/31.01.2020г. на АС-Габрово; както и приложената към отговора на исковата молба справка издадена от АС-Габрово за brutното трудово възнаграждение на ищеца към 01.12.2019г..

АДВОКАТ Б. – Няма да сочим други доказателства и нямаме доказателствени искания.

СЪДЪТ, като взе предвид становището на ищцовата страна и писменото становище на ответника,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

АДВОКАТ Б. – Уважаема госпожо Съдия, ако трябва да съм честен, малко ми е неловко, при положение, че толкова много съдии са се произнасяли по възникналите въпроси, аз да изнасям пледоария. Считам, че Вие по един категоричен начин сте запозната с фактологията и правото в тази насока и ще стигнете сами до извода, до който е стигнал и моя доверител завеждайки исковата молба. Безспорно е установено, че доверителят ми е заемал длъжността "следовател" в периода 1983г.-1992 г. и безспорно е установено, че доверителят ми е заемал длъжността "съдия" в периода от 2007г.-2019г., като от 28.03.2017г. до 01.12.2019г., преди пенсиониране, същият е заемал длъжността "административен ръководител-председател" на АС-Габрово. Няма спор във връзка с brutното трудово възнаграждение, което е получавал към 01.12.2019г. в размер на 5993,60 лева. Основните два въпроса, които подлежат на изследване са: Колко е придобития стаж от моя доверител и същият явява ли се като прослужено време в съдебната власт, и на второ място - правилно

ли са приспаднати двете брутни трудови възнаграждения при освобождаването му от следствените органи.

Отчитам, че Председателят на ВАС, когато е издал своята заповед, се е ръководел от съображенията изложени с молба адресирана до него и до АС-Габрово, подписана от И.Ц., но изложените аргументи в същата, както доверителя ми, така и мен, не успяха да ни убедят именно касателно тези два въпроса, които са основни и са предмет на настоящото разглеждане. В един момент се твърди за прослужено време като стаж 21 години, а в последствие част от този стаж не се зачита. Налице е вътрешно противопоставяне между становището на Председателя на ВАС и изразеното становище от Вашите колеги съдии от АС- Габрово относно това, Следствието къде се е намирало в периода 1991г.-1992г. Аз смятам, че конкретния случай настоящия състав следва да изследва духа на закона, тъй като той е причината въобще да се пишат закони. Именно в тази връзка трябва да се погледне по-специфично на структурата наречена "Следствие". С Указ №1138 за създаване на единния следствен апарат при МВР, обнародван в ДВ №57 от 20.06.1979г. и отменен с ДВ №59/22.07.1994г., се отбелязва, че следствения апарат се създава към МВР. В същото време в чл.2, ал.2 от този Указ е отбелязано следното: че структурата и щатът на единния следствен апарат се определят от министъра на вътрешните работи, забележете - като се съобразяват със системата на съдебните и прокурорските органи. Чл. 7 от същият Указ претърпява изменения, видно от ДВ №91/1988г. и ДВ №46/1991г. Винаги обаче се е изисквало за заемане длъжността "следовател" кандидатът да има висше юридическо образование, също кандидатът да е придобил необходимия стаж в съд и прокуратура и да има положен успешен изпит. Абсолютно идентични са изискванията за прокурор в ЗП отменен със ЗСВ, като в случая функционалността, тоест това, което са изпълнявали и Прокуратурата и Следствието, е било във връзка и по повод наказателните съдебни дела.

В Параграф единствен в заключителните разпоредби на този Указ, е посочено, че изпълнението на Указа се възлага както на министъра на вътрешните работи, така и на главния прокурор на ПРБ. Поради тази причина не можем да бъдем с една категоричност сигурни, че Следствието е било само и единствено към МВР. аз затова моля да се изследва духа на закона и в частност какви са били действителните функции на тези органи.

Уважаемият съд е по-добре запознат от мен, че предварителното производството по наказателните дела се е водило именно от следователя и прокурора. Това е било един общ процес. Както съдилищата, така и следователите са събирали доказателства и по тази причина няма как да се съглася в изложеното в заповедта на председателя на ВАС, че този стаж придобит от ищеца Ц. не е бил такъв в органите на съдебната власт. Поради тази причина в ЗСВ от 1994г., в Параграф 3, ал.1 и в ал.2 на Параграф 4, и в Параграф 4, ал.1, се говори за една приемственост. Причината следователите дълго време да не им се въвежда устройствен закон, тоест близо две години, след като се е взело отношение по повод и на прокуратурата и на съдебната власт, аз си го обяснявам с оглед чисто политическите процеси случвали се в държавата, но това не може да отмени същността на тази професия.

Поради тази причина моля да приемете, че този дълъг стаж от 21 години е изкаран

изцяло в органите на съдебната власт и именно поради това, ще моля Уважаемия Съд да осъди АС-Габрово, с адрес: гр.Габрово, ул.Райчо Каролев №4, Булстат 107586339, да заплати на доверителя ми дължимите на основание чл. 225, ал.1 от ЗСВ и неизплати му парични обезщетения в размер на шест брутни трудови възнаграждения, възлизащи на обща сума от 35 961,60 лева, ведно със законната лихва за забава за периода от 01.12.2019г. до 13.04.2021г. в размер на 4 994,67 лева, както и законната лихва върху претендираната сума, считано от датата на предявяване на иска.

По отношение на втория въпрос, а именно удържани ли са правилно или не, заплатите аз смятам, че неправилно са приспаднати по смисъла на чл.225, ал.4 от ЗСВ. Причина за това аз намирам в обстоятелството, че тези възнаграждения са били заплатени въз основа на лоялността на МВР към ИВ. Н. Ц., който е работил като следовател. Тези две брутни възнаграждения са заплатени на различно правно основание и са касаели различна структура. Именно поради това аз твърдя, че не е следвало да бъдат приспаднати. Още повече, че към този момент Конституцията на РБ, която има пряко действие и безспорно приета преди ЗСВ от 1994 г., е давала основание на доверителя ми да претендира и тези две брутни трудови възнаграждения, които неправилно са приспаднати. Поради това, моля Уважаемия Съд да осъди АС-Габрово, с адрес: гр.Габрово, ул.Райчо Каролев №4, Булстат 107586339, да заплати на доверителя ми ИВ. Н. Ц., претендираното от него и дължимо по чл. 225, ал. 1 от ЗСВ и незаплатено му обезщетение в размер на две брутни трудови възнаграждения, неправилно приспаднати на основание чл.225, ал.4 от ЗСВ, възлизащи на 11 987,20 лева, ведно с лихва за забава за периода от 01.12.2019г.-13.04.2021г., в размер на 1664,89 лева, както и законната лихва върху претендираните от доверителя ми обезщетения, считано от датата на предявяване на иска.

Ще моля да постановите съдебен акт, с който да се присъди и адвокатски хонорар по смисъла на чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата, като оспорвам искането на ответната страна за присъждане на разноски. От една страна, защото към момента на разглеждане на настоящия спор няма приложен списък на разноските, който да обоснове какъв е този размер и да спази повелята на закона, а от друга страна, както Вашите колеги - съдия Галин Косев и съдия Светлозар Рачев, към момента като са заемали своите становища са били ръководители на АС- Габрово и това е тяхно задължение по закон и именно поради това няма как да се твърди, че извършват допълнителна специфична дейност, която да обосновава т. нар юрисконсултско възнаграждение, тоест дори нямат качеството на юрисконсулт, а са действали като ръководители на ответната страна. в тази връзка мля да постановите и Вашият съдебен акт. Моля да дадете възможност на моя доверител да изрази своето становище. За целите на производството информативно представям съдебни актове, които са цитирани в исковата молба.

ИЩЕЦЪТ И.Ц. – Изцяло споделям казаното от адв. Б. обосноваващо основателността на исковата претенция. Поддържам изцяло предявените искове както по основание, така и по размер. Поддържам изцяло изложеното като доводи в исковата молба и няма да повтарям

подробно, считам, че съда се е запознал с тях. Акцентирам само на два момента. По отношение на двата ми иска досежно първо неизплатените ми шест brutни работни заплати. Считам, че както спомена адв. Б., основно и водещо в тази насока при решаване на въпроса следва ли да бъде зачетен стажа ми положен на длъжност като "следовател" в системата на МВР, следва да се има предвид основно функцията на длъжността "следовател", без значение съобразно законодателна уредба към даден момент, в коя система на органите на държавната власт се е намирал органът, в който съм работил като следовател. Дали в органа на съдебната власт или на изпълнителната власт. В двата случая и преди и след приемане на Конституцията на РБ от 1991 г., съм изпълнявал една и съща функция - тази на следовател. И след като съобразно заповедта, с която ми е определено обезщетението по чл. 225 от ЗСВ приема, че стажа ми след приемането на новата Конституция на РБ по силата на прякото ѝ действие, следва да бъде зачетен като такъв положен като магистрат, то и другият, който се явява също такъв стаж, очевидно следва и другия положен преди да се зачете като такъв. Останалите доводи са изложени подробно в исковата молба досежно този иск.

Що се касае до приспаданото обезщетение, получено при освобождаването ми от длъжността "следовател" през 1992г. със заповед на министъра на вътрешните работи и решение на ВСС от 1992г. считам, че с това ми освобождаване изплатеното ми обезщетение в размер на две brutни работни заплати е изплатено на друго основание, самостоятелно такова, същото е изплатено преди изпълнение на преходните и заключителните разпоредби на Параграф 4 на Конституцията да бъдат приети устройствените закони относно органите на съдебната власт, тоест преди да бъде приет чл.225 от ЗСВ и в този смисъл това обезщетение не следва да бъде приспадано при определяне на обезщетението ми по чл.225, ал.1 от ЗСВ. И двете обезщетения се присъждат на различни основания при изпълнение на изискванията, съответните разпоредби на отделните закони, спрямо които са послужили като основание за определяне на тези възнаграждения.

Освен това в отговора на исковата молба ответната страна се е позовала и на едно решение на Пленума на ВСС, от чийто мотиви стига до извода, приетото изменение през м.11.2020г., че обезщетенията получени до приемане на ЗСВ, тоест до месец юли 1994г., не следва да се считат като получени, като такива от орган на съдебната власт, съответно изплатени от бюджета на съдебната власт. След като това е така и правят този извод, то очевидно, че в случая не е налице изискването за наличието на повторно освобождаване от органите на съдебната власт, предвидено в разпоредбата на чл.225, ал.4 от ЗСВ. В случая дори с тези мотиви изложени в отговора си противочат спрямо изложеното в заповедта за определяне на обезщетението ми, тоест от кога до кога следва да бъде зачитан стажа ми като такъв положен като магистрат.

Няма да обременявам съда с повече доводи в тази насока, те подробно са изложени в исковата молба, които доводи поддържам изцяло и по тези съображения моля съда да постанови съдебен акт в тази насока. Присъединявам се към казаното от адв. Б. относно претендираните разноски. Считам, че реално не са направени затова и липсва списък на

разноските. Освен това изготвилите отговора и становището по делото са действали в качеството на длъжностни лица, представляващи ответната страна по силата на закона, както се позова адв. Б., а не като процесуални представители на същия.

СЪДЪТ обяви на страните, че ще се произнесе с решение до 19.11.2021г., включително.

ПРОТОКОЛЪТ е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10:00 часа.

Съдия при Районен съд – Габрово: _____

Секретар: _____